



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Diatribai De Primis Veteris Frisiae Apostolis, Sive
Dissertationes, quibus eoru[m] anni, actus, res,
personae, loca, tempora in eorundem actis occurrentia,
discutiuntur, illustrantur, erroresque ab ...**

Bosschaerts, Willibrord

Mechliniae, 1650

Appendix. De Medemelaka. Amstrachia & Austrachia insulis. de Burdone
fluio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10958

APPENDIX.

De Medemelaka. Amstrachia & Austrachia insulis. de Burdone fluuio.

Non defunt qui nequitiam Radbodi & irrisionem baptismi à Iona narratas existiment contigisse Medemelacæ, nunc Medemblicæ, sitæ in Northollandia aut Westfrisia. Crederet istud Doufa lib. 6. Ann. si probari posset Medemelacam tempore Radbodi in rerum natura fuisse; sed probandum non putat; primò, quod in diplomate Othonis, quo Hollandiæ possessionem eiusque oppida exacte enumerata donat Theodorico primo Hollandiæ Comiti, nulla eius sit mentio, aliàs futura si ea tempestate vel datori vel acceptori vnquam vel fando cognita fuisset. Secundò, quod in Pontificijs Ultraiectinæ Diocesis archiuis inter tot vetustissimarum Ecclesiarum nomina, quas Diuus Willibrordus inaugurauit, nulla eius vel tralatitia sit memoria, quam non neglexissent, vtpote in Ciuitate Regia. Admittit tamen ex Heda in Odilbaldo, probabile esse antiquitus vicum fuisse; sic enim ibi legitur inter possessiones Ecclesiæ Traiectensis sedente Odilbaldo: *In Medemelake Regalis decima:* decime enim consueuerunt colligi in pagis aut vicis, non in vrbibus. Sed propter hoc non debuit Doufa negare illam Baptismi illusionem actam Medemelacæ nam Reges & Principes etiam in vicis sæpe habent sua diuergia, palatia, & sic potuit Radbodus Medemelacæ, ibidemque cum Wulfranno supradicta tractare.

Imo

Imo apparet Medemelaka dignus locus fuisse vbi versaretur Rex aut Princeps, quandoquidem ibi penderetur Regalis decima quæ non nisi ex honoratoribus locis solet tribui.

Medemelacam siue Medeblicam à Poetarum; Medea nonnulli ortam fabulantur. Verius est à fluuio allabente nomen esse deriuatum; sicut Flardinge à riuo cognomine. Nunc Medemelaca fluuius penitus desijt.

De Amstrachia & Aufrachia insulis, in quas apud Aimonium irruit Martellus, eadem Doufæ lib. 2. Annal. videtur Amstrachia esse Amelandia Frisæ insula ad mare, ternis modo habitata vicis, quondam Comitatus titulo decorata, ab antiqui vocabuli etymologia & nunc non nimium deflexa, nimirum duabus initialibus litteris concordans: & pæne idem significans. Aufrachia autem hodie nec volam apparere. Mihi verò de Aufrachia hodie multum apparet, nimirum *Ostergow* / *Osterreich* olim dictum; apud Willibaldum Ostarr: in vita S. Ludgeri cap. 9. Ostrache pagus, in quo S. Bonifacius Martyrio est coronatus. Veteres enim O. & Ost per Au & Aust grossiori sæpe sono enuntiasse notum est. Sic Austria nobis *Osterrijch* / ex eo dictam historici produnt, quod imperium Germanorum eam versus Orientem prospectet; cui etymologiæ tametsi latina vox in speciem minus conueniat, Germanica tamen ex qua oritur, nihil aliud significat; dicitur enim *Osterrijch* hoc est regnum orientale, id quod latinis est Austria deducto vocabulo ex Vernaculo Germanico mutatoque O in Au.

Itaque Aufrachia mihi idem est, quod Ostrache, cui voce & significatione omnino consonat; moderne dictum *Ostergow* / in quo continetur Doccomium.

G g g

Quinimo

Quinimo totus ille Frisiæ complexus, qui Occidentalis Frisia appellatur, olim Orientalis appellatione venit, licet mutatione temporis omnium inuersoris Embdani eo nomine solum gaudeant.

Amstrachiam mallem esse tractum circa Amasium fluuium *Aems* aut *Eems trach* id est tractus & Amstrachia Amasij tractus. sane non minus conuenit in litteris & etymologia quam cum Doufæ Amelandia. Magisque mihi imprimò, quod credibile admodum sit Martellum cum exercitu Coloniâ ex Francia venientem, primò in Westphaliæ partes & Regiones circa Amasium irruisse; inde prorupisse in interiorem Frisiam vbi Radbodus agebat, quem deinde super Burdone fluuio cecidit; Eo ordine seruato refert Aimonius Martellum irruisse in Amstrachiam (primò scilicet) & tum in Austrachiam, ac post super Burdone in conflictu interfectum Radbodum.

Burdonem vero fluuium inter Amelandiam & Scellingam in fulas in Oceanum olim iussisse, sentit idem Doufa ibidem, indicarique hoc modernis vetusti nominis reliquijs *Boerdiep* quanquam corrupte pronunciatum, cum efferri deberet *Boyndiep* quasi *Burdenstiep* id est Burdonis profundum. Itaque fluuius Burdo nomine suo in partem & alueo in vniuersum excidit. Et quid mirum? quandoquidem etiam Rex ille fluuiorum Rhenus, & medij ostij sui ad Caduicum, & tertij vbi in Fleui nomen transibat, iacturam fecisse comperiat. Sæculorum enim aquarumque decursibus factum, vt brachiorum aliquot, quibus antea (ex Pliniana descriptione) in Oceanum aut Lacus deuoluebatur, vsum penitus amiserit.

Ego vero contendo Burdonem esse fluuium Bordne aut Borthne ad Docomium, iuxta quem interfectus est Bonifacius, de quo S. Willibaldus cap. 2. vitæ Bonifacij & Othlo-

Othlonus lib. 2. cap. 26. agens de Martyrio S. Bonifacij dum ait, cum venissent ad flumen quoddam Borthne vocatum, quod est in finibus eorum, qui dicuntur rustica lingua Oiter, **Oostergow** / Austrachia, & Westerriche, **Westergow**. Non minus sane conuenit Bordne cum Burdone, quam **Boerdiep** Doufæ. Neque disconuenit ordo Aimonij scribentis Martellum in Austrachiam **Oostergow** irruisse & mox super Burdone fluuio Radbodum deuicisse. An Alueo totus hodie exciderit, est incertum. Aduerto in topographia Frisæ ad & circa Doocomium riuos aliquot fluere, & ad Oceanum vergere; aliquem istorum portari ab antiquo Burdonis alueo, mihi est probabile. Alluebat & Burdo siue Bordne Doocomiensem vicum, vltra quem per varios sinus ad Oceanum patrem inter Amelandiam & Scellingam properasse, posset concedi.

DISSERTATIO CXVII.

De recessu S. Bonifacij à S. Willibrordo in Angliam & profectioe versus Romam.



Infridus, alias S. Bonifacius, postquam duodecim annis S. Willibrordi discipulus & cooperator in Frisia adhæssisset, exortis grauibus bellorum tempestatibus, quarum supra est facta mentio, inter Carolum Pipini defuncti gnatum & Radbodum Frisiorum Regem; quæ Ecclesijs Christi grauissimo erant detrimento, in Angliam ad suum Cœnobium redijt anno 716. In quo per annum & vltra sum-